

РЕШЕНИЕ

№ 3910

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2412** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална агенция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ - [населено място], чрез юрк. Д. Н. срещу Решение от 14.01.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 15539/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 457249-F488090/14.08.2019 г., с което на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 180А, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност ЗДДС/ е наложена "имуществена санкция" в размер на 198 346 10 /сто деветдесет и осем хиляди триста четиридесет и шест лева и 10 ст./ лева, за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и на решението на СРС. Твърди се, че административнонаказателното производство е проведено при спазване на изискванията на процесуалния и материалния закон, нарушението е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на дружеството. Моли съда да отмени на въззивното решение и да потвърди процесното НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] в с.з. се представлява от адв. Ч., който моли съда да остави жалбата без уважение, а оспореното решение да бъде потвърдено. Претедират се направените по делото разноски, за които представя списък. Представени са писмени бележки.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел следното: Във връзка с възложена проверка на свид. Д. А. - инспектор по приходите в ТЗ на НАП - С. било изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221018193613-040-002/27.02.2019 г. на [фирма], с ЕИК[ЕИК] във връзка с доставката на радиокомуникационно оборудване за Т. от "A. D. and S. Oy" с VIN FI 19711339 от Ф.. Искането било връчено на декларирания електронен адрес на дружеството, а именно [електронна поща](#) на 27.02.2019 г., като на 28.02.2019 г. от страна на [фирма] била подадена молба за удължаване на срока за представяне на документи. В отговор на подадената молба било издадено Решение за продължаване на срок (за представяне доказателства) № П-22221018193613-106-001/11.03.2019 г. връчено на [фирма] на 11.03.2019 г., с което срокът за представяне на документи бил удължена до 20.03.2019 г.

На 20.03.2019 г от страна на проверяваното дружество [фирма] били представени - копие на фактура № [ЕГН]/05.10.2017 г. с издател "A. D. and S. Oy" с VIN FI 19711339 с предмет - Т. оборудване с ДО 10 141 454:00 евро /19 834 959.97 лева/, Протокол № 0000000441А/31.10.2017 г. с ДО 19 834 959.97 лева и ДДС 3 966 922.00 лева, банково извлечение за извършено плащане с банково бордеро от 31.10.2017 г. в размер на 19 850 882.06 лева и обратна ведомост. Във връзка с осъществения В. на оборудване, дружеството [фирма] предоставило договор за доставка на Т. оборудване и услуги с № 201702/20.05.2017 г., с който [фирма] се задължава да закупи - продукти и услуги от "A. D. and S. Oy", за да изпълни задължението си към Министерство на вътрешните работи на Република България.

На 20.03.2019 г. при извършения анализ от свид. Д. А. на предоставената информация, както и на подадените от страна на проверяваното дружество в НАП - дневници за продажби и справки - декларации по ЗДДС за данъчен период месец октомври 2017 г. било установено че сумата 19 834 959.97 лв. представлява основа по съществено вътреобщностно придобиване /В./ от Ф. на Т. оборудване по покупна фактура № 0000000441А/31.10.2017 г с издател "A. D. and S. Oy" с VIN FI 19711339 и било установено, че не е била декларирана и съответно не е начислен ДДС в размер на 3

966 922.00 лв., а на основание чл. 117, ал. 3 от ЗДДС дружеството е следвало да издаде Протокол не по - късно от 15 дни от датата, на която данъка е станал изискуем съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗДДС, т.е. 15 дни от изискуемостта - издаване на фактура № [ЕГН]/05.10.2017 г. В този смисъл и Протоколът е следвало да бъде издадена до 20.10.2017 г. За получената доставка са данъчна основаа ДО 19 834 959.97 лева и ДДС 3 966 922.00 лева бил издаден данъчен документ Протокол №[ЕГН] А/31.10.2017 г., който не е бил отразена в дневника за продажби в данъчен период м. 11.2017 г., чрез подаване на справка декларация до 14.11.2017 г.

С оглед на така установеното нарушение от органа по приходите в хода на производството, на [фирма] била връчена покана по чл. 103 от ДОПК № П-22221018193613-177-001 /27.03.2019 г. за извършване на корекция на справка - декларация за данъчен период 01.10.2017 г - 31.10.2017 г., като протокола по смисъла на чл. 86, ал. 1 ,т. 1 във вр. с чл. 118, ал. 1 ,т. 1 от ЗДДС бил деклариран от страна на дружеството със закъснение в отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС за данъчен период м. 10.2017 г. след извършване на проверката, с подаване на коригираща СД № 22103646948/29.03.2019 г.

С оглед на изложеното и като било прието от страна на свид. Д. А., че в случая начисляването на данъка е станало възоснова на извършване на проверката на 29.03.2019 г. извън законоустановените срокове, а именно за данъчен период м.11.2017 г. чрез подаване на справка декларация до 14.11.2017 г., същата в присъствието на свид. Д. Г. съставила против [фирма] АУАН№ F488090/22.05.2019 г. за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от /ЗДДС, връчен на упълномощеното от дружеството лице К. А. - И. на 22.05.2019 г. и подписан от последната. Възоснова на така съставения акт и от А. К. Г. - и.д. Директор на ТД на НАП - С. е издадено обжалваното НП.

За да отмени НП, от правна страна СРС е приел, че в процедурата по ангажиране отговорността на дружеството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – не е посочено място на извършване на нарушението и неправилно е определена датата на извършване на нарушението, а в обстоятелствената част както на АУАН, така и в НП са налице противоречия.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения, които представляват самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Действително неправилно е посочена датата на извършване на вмененото нарушение. Датата на извършване е съставомерен признак на административното нарушение, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на

датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното ѝ посочване препятства извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, още по-малко, да бъдат извлечени по тълкувателен път от съдържанието на други документи по преписката.

В процесния случай даденото от контролните органи предписание е следвало да бъде изпълнено най-късно до датата, посочена от контролните органи – 14.11.2017 г., като деянието, с което се осъществява състава на административно нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС следва да се приеме за извършено в първия ден, следващ тази дата – 15.11.2017 г. Поради тези съображения се очертава извод, че на посочените в АУАН и НП дата на извършване на противоправното деяние – 14.11.2017 г. не се доказва осъществяването на вмененото нарушение.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане в тази насока, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер определен при съобразяване на направеното от касатора основателно възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение при размер на имуществената санкция от 198 346,10 лв. е 5496,92 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл. 1 от АПК, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.01.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, постановено по НАХД № 15539/2019 г.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите – [населено място] да заплати [фирма], ЕИК:[ЕИК] сумата от 5496,92 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.